

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2024r.

sprawy **K. K.**

skazanego za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12§1 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Zamościu z dnia 29 sierpnia 2023r., sygn. akt II Ka 310/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Krasnymstawie z dnia 27 lutego 2023r., sygn. akt II K 352/22

postanowił:

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,
2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Lektura motywów pisemnych orzeczenia Sądu II instancji prowadzi do wniosku, że postawione w tym środku odwoławczym zarzuty mają charakter czysto polemiczny. Uznać bowiem trzeba, że Sąd Odwoławczy nie tylko odniósł się do wszystkich zarzutów apelacji, ale też uczynił to w sposób rzetelny i zgodny z zasadami prawidłowego rozumowania, a jego rozważania znajdują oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym.

W uzasadnieniu kasacji skarżący nie wskazał żadnych okoliczności, które miałyby świadczyć, że przeprowadzona kontrola odwoławcza była nieprawidłowa. Nie znajdują potwierdzenia także twierdzenia o jej jednostronnym czy dowolnym charakterze.

Naturalnym jest, że w sytuacji, gdy w sprawie istnieją dwie przeciwstawne grupy dowodów, dokonanie ustaleń faktycznych musi zostać oparte na jednej z nich, a mianowicie tej, której dowodom, w procesie swobodnej ich oceny, przyznano walor wiarygodności.

Nie jest tak, że Sądy orzekające w sprawie nie uwzględniły dowodów przemawiających na korzyść skazanego. Dowodów tych w istocie było bowiem niewiele – były to głównie wyjaśnienia samego skazanego, który, odmawiając szerszej wypowiedzi, w prosty sposób zaprzeczył udzielaniu K. S. substancji psychotropowej, potwierdzając jednocześnie, że spotykał się z nim.

Drugim dowodem, korzystnym – w ocenie obrony – dla skazanego, miały być zeznania jego partnerki – M. P.. Sądy jednak należycie wykazały, że zeznania tego świadka w istocie wcale nie świadczyły o braku możliwości popełnienia przez skazanego przypisanego mu czynu. Z kolei brak wiedzy N. W. i P. F. o pierwotnym źródle nabywanych przez nich substancji psychotropowych, nie wyklucza, że był nim właśnie skazany.

Jak wynika z motywów pisemnych obu zapadłych w sprawie orzeczeń, Sądy miały na uwadze fakt, że wyjaśnienia K. S. mają charakter dowodu z pomówienia. Przeprowadziły one ich ocenę w sposób ostrożny, uznając ostatecznie, że za wiarygodnością tego współoskarżonego przemawia stanowczy i konsekwentny charakter jego depozycji, nieukrywanie własnej roli w procederze, brak powodów, dla których miałby celowo pomawiać skazanego, jak również potwierdzenie części jego wyjaśnień – choć nie odnoszących się do K. K. – w innym materiale dowodowym (*vide*: str. 2-5 uzasadnienia Sądu Rejonowego).

Analiza zarzutów kasacji i ich uzasadnienia nakazuje uznać, że skarżący zupełnie nie dostrzega, albo też celowo ignoruje rozważania Sądów obu instancji, w tym przede wszystkim argumentację Sądu Odwoławczego, wykazującą brak zasadności zarzutów apelacji. Tymczasem lektura wypowiedzi Sądu odpowiada na wszelkie wątpliwości poruszone w kasacji. Niedostrzeżenie przez Sąd żadnych uchybień po stronie Sądu Rejonowego w procesie oceny materiału dowodowego miało bezpośredni wpływ na stanowisko co do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych – którego cechą jest przecież wtórny charakter w stosunku do niewłaściwej oceny materiału dowodowego (str. 10 uzasadnienia orzeczenia Sądu II instancji). W motywach pisemnych kasacji próżno szukać uzasadnienia omawianego zarzutu (tiret 2). Tymczasem argumentacja Sądu Okręgowego w tej przestrzeni jest klarowna i wyczerpująca.

Konkludując – autor kasacji nie wykazał, by Sąd Odwoławczy dopuścił się jakiegokolwiek uchybienia, a tym bardziej takiego o charakterze rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia i które winno skutkować orzeczeniem o charakterze kasatoryjnym.

Konsekwencją powyższego było uznanie kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.

[PGW]

[a]